

продължил пет години, през които тя е трябвало да се грижи за съпруга си буквално като за малко дете, поради болестта му. След смъртта му роднините му я прогонили от апартамента и взели цялата покъщнина, като си я разпределили помежду си. Така тя отново била на улицата с двете си деца, но с помощта на закона и благодарение на упоритостта си успяла да си върне отново апартамента. В момента живее там с децата си и проблемите ѝ отново не са никак малко, но поне вече не зависи от съпруг или от родители. Сега на преден план са проблемите, свързани с децата ѝ. Това, което не е имала тя, се стреми да го осигури на тях и да осъществи мечтите си чрез тях. И двете ѝ деца са много добре възпитани и са поели по много добър път в живота. Голямата ѝ дъщеря завърши средното си образование, въпреки трудностите, с които се е сблъсквала и тя, но с желанието си и с подкрепата на майка си успя. Сега ще кандидатства за висше и съм сигурна, че тя ще успее, защото е много упорита. Другата ѝ дъщеря в момента е в четвърти клас, учи се много добре, досега е завършвала само с отличен. Много будно дете е и ще успее в живота. Детето от първия ѝ брак реши да се премести при нея. Предстоеше му да отбие военна служба. Въпреки финансовото затруднение, в което се намираше тази жена, тя го изпрати, както подобава, и продължава да го издържа. Не е лесно да се поддържа войник в тези трудни времена. Поради това, че е ромка, същата тази жена много трудно си намери работа, чакаше на социалните служби, но средствата, които ѝ отпускаха, не бяха достатъчни. В продължение на един месец всеки ден тя е ходила да се моли за работа в една частна фирма. Накрая сигурно им е омръзнало от нея и са я наели на работа. Доходите, които получава в момента, не са много високи, но лишавайки се от добра храна, тя успява да спести и да издържа кандидат-студентка, войник и ученичка в четвърти клас. Учудвам се на духа и смелостта на тази жена сама да се справя в тези трудни времена.

В общи линии това е разказът ми за тази ромска жена. Не спирам да ѝ се възхищавам. Често си мисля как изобщо е оцеляла физически след подобно преживяно насилие, как е успяла да се съхрани психически и как все още има сили да се бори за себе си и за децата си. Лично аз на нейно място не бих успяла, струва ми се. Всъщност не бих допуснала да ми се случат доста неща, които тя е преживяла, и бих реагирала по съвсем различен начин. Но не я упреквам, тъй като тя е живяла в друго време, в което ромските